

The Journal of Film Festival Studies

screenfest

Film Festivali Araştırmaları Dergisi

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU
BİLDİRİ ÖZETLERİ
ANKARA FİLM FESTİVALİ

10-11 Kasım 2021

Editör

Hakan

Erkılıç

Tübitak

1001

121K234

01

screenfest

Film Festivali Araştırmaları Dergisi
The Journal of Film Festival Studies

Film Festivalleri Sempozyumu Bildiri Özetleri 1

Editör: Hakan Erkılıç

10-11 Kasım 2021, Ankara,

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi ATK Sanat Evi

Tasarım: Andre Ubrick

Baskı: E-Book, 10 Kasım 2021

TÜBİTAK 1001, 121K234 nolu «Türkiye’de Film Festivalleri: Yapısı, Ekonomisi, İşleyişı, Seyirci Profili (Antalya, Adana, İstanbul, Ankara Film Festivalleri Örneği)» adlı proje kapsamında screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi tarafından düzenlenmiştir. Proje ekibi katkıları için TÜBİTAK’a teşekkür eder.

Davetli Konuşmacı/Keynote Speaker

Dr. Marijke de Valck (Utrecht Üniversitesi,Hollanda)

“Greening Film Festivals” (Çevrimiçi)

İÇİNDEKİLER

1. OTURUM: DÜNYADAN ÖRNEKLERLE FİLM FESTİVALLERİ

F. Mutlu Binark -- Pandemi Döneminde Güney Kore'de Sinema Endüstrisi ve Film Festivalleri: Seyirciyle Sinema Salonunda Buluşma Yolları **9**

Hasan Akbulut -- Ulus-Ötesi Bir Festivalin Anatomisi: Londra Türk Filmleri Festivali **11**

Sabire Soytek -- Farj Film Festivali: Siyasi Yapılanmadan Evrensel Dönüşen Bir Festivalin Kısa Tarihi **14**

2. OTURUM: FİLM FESTİVALİ YÖNETMENLERİ

İnci Demirkol (Ankara Film Festivali) **17**

İsmail Timuçin (Adana Altın Koza Film Festivali) **17**

3. OTURUM: FESTİVALLER ve COVID-19 PANDEMİSİ

Zeynep Merve Uygun Azizoğlu - Metin Çavuş -- Türkiye'de Covid Sonrası Film Festivalleri **20**

Onur Erkin -- Salgın Döneminde Film Festivallerinin Dönüşümü ve Paravan Film Festivalleri **23**

Tuncer Mert Aydın -- Türkiye, Uluslararasılaşma ve Çevrim İçi Film Festivalleri **25**

4. OTURUM: FESTİVALLERDE ORGANİZASYON, YÖNETİM ve POLİTİKA

Onur Keşaplı - Ahmet Toğaç -- Yeni Bir Jüri Kademesi Olarak Uluslararası Uşak Kısa Film Festivali'nde Ara Seçici Kurul Örneği **30**

Şule Aka -- Dijitalleşme Sonrası Film Festivallerinin Teknik ve Gösterim Alanındaki Değişimler **33**

Aygün Şen -- Yerli Filmleri Festivalleri: Görsel Egemenlik, Kültürel Canlandırma ve Sömürgeleştirme **35**

Yüksel Doğan -- Film Festivallerinin Kent Hakkı Bağlamında Değerlendirilmesi **37**

5. OTURUM: FESTİVALLER ve KISA FİLM

Ayla Kanbur -- Bir Paradoks Olarak Film Festivalleri **40**

Şenol Çöm -- Kısa Film Yönetmenleri Açısından Film Festivallerinin Sorunları ve Çözüm Önerilerine Yönelik Bir Değerlendirme **42**

Fırat Sayıcı -- Kısa Film Festivalleri ve Sektöre Etkisi **44**

6. OTURUM: FESTİVALLER ve BELGESEL FİLM

Enis Rıza-Ebru Şeremetli -- 1001 Belgesel Film Festivali Deneyiminden Hareketle Film Festivalleri **48**

Onur Aytaç -- İnsan Hakları ve Belgesel Kesişiminde "Hangi İnsan Hakları? Film Festivali" **51**

Mehmet Emre Gül -- Türkiye'deki Çevre Filmleri Festivallerine Ekoeleş-tirel Bir Bakış **53**

7. OTURUM: FESTİVALLER, SEKTÖR ve AKADEMİ

Ufuk Küçükcan -- Film Festivalleri Üzerine Yapılan Akademik Araştırmaların ve Yazılı Medya Çalışmalarının Analizi: İstanbul Film Festivali ve Antalya Film Festivali'nin Diğer Film Festivalleriyle Karşılaştırılması **56**

Aydın Sayman -- Türkiye'deki Film Festivalleri Ulusal Sinema ve Sektör İlişkisi **58**

Aylin Pınar Aydemir -- Yeni Dönem, Yeni Festivaller? **61**

SEMPOZYUM KURULLARI

DÜZENLEME KURULU

Ali Karadoğın (Munzur Üniversitesi)
Aydın Çam (Çukurova Üniversitesi)
Emine Uçar Ilbuğa (Akdeniz Üniversitesi)
Hakan Erkılıç (Mersin Üniversitesi)
Senem A. Duruel Erkılıç (Mersin Üniversitesi)
S. Serhat Serter (Anadolu Üniversitesi)

BİLİM KURULU

Ahmet Gürata (Stockholm University)
Aslı Daldal (Yıldız Teknik Üniversitesi)
Aslı Ekici (Selçuk Üniversitesi)
Ayla Kanbur (Düzce Üniversitesi)
Ayşe Toy Par (Galatasaray Üniversitesi)
Colleen Kennedy-Karpát (Bilkent Üniversitesi)
Ece Vitrinel (Galatasaray Üniversitesi)
Ersan Ocak (TED Üniversitesi)
Feride Çiçekođlu (İstanbul Bilgi Üniversitesi)
F. Mutlu Binark (Hacettepe Üniversitesi)
Gülseren Yücel (Nişantaşı Üniversitesi)
Hasan Akbulut (İstanbul Üniversitesi)
İpek Azime Çelik Rappas (Koç Üniversitesi)
Kaya Özkaracalar (Bahçeşehir Üniversitesi)
Kurtuluş Özgen (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Lale Kabadayı (Ege Üniversitesi)
Lalehan Öcal (Yeditepe Üniversitesi)
Metin Çolak (Ege Üniversitesi)
Murat Akser (Ulster University)
Melis Behlil (Kadir Has Üniversitesi)
Nazlı Bayram (Yaşar Üniversitesi)
N. Aysun Akıncı Yüksel (Anadolu Üniversitesi)
Nezih Erdoğan (İstinye Üniversitesi)
Ö. İlke Şanlıer Yüksel (Çukurova Üniversitesi)
Savaş Arslan (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Serkan Şavk (İzmir Ekonomi Üniversitesi)
S. Ruken Öztürk (Ankara Üniversitesi)
Ufuk Küçükcan (Anadolu Üniversitesi)

Zeynep Çetin Erus (Marmara Üniversitesi)
Zeynep Merve Uygun Azizoğlu (Özyeğin Üniversitesi)

ULUSLARARASI BİLİM KURULU

Marijke de Valck (Utrecht University, Netherlands)
Dina Iordanova (University of St. Andrews, UK)
Tamara Falicov (University of Kansas, USA)
Brendan Kredell (Oakland University, USA)
Skadi Loist (Film University Babelsberg, Germany)
Kristen Stevens (The University of Melbourne, Australia)
Julian Stringer (University of Nottingham, UK)
Cindy Hing-Yuk Wong (The City University of NY, USA)

SEKRETERYA

Selver Dikkol
Nil Yüce
Onur Aytaç
Servet Can Dönmez
Yunus Erdoğan

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

BİRİNCİ
OTURUM

DÜNYADAN ÖRNEKLERLE FİLM FESTİVALLERİ

Moderatör
Senem Duruel Erklıç

PANDEMİ DÖNEMİNDE GÜNEY KORE'DE SİNEMA ENDÜSTRİSİ VE FİLM FESTİVALLERİ: SEYİRCİYLE SİNEMA SALONUNDA BULUŞMA YOLLARI

F. Mutlu BİNARK, Prof. Dr.

Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

E-Posta: mbinark@gmail.com |

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-7458-5203>

Özet

Bu bildiride pandemi döneminde Güney Kore'de sinema endüstrisinin ve uluslararası film festivallerinin seyirci ile sinema salonunda buluşmak için geliştirdiği yollar irdelenecektir. Çalışma kapsamında Busan Uluslararası Film Festivali (<https://www.biff.kr/eng/>), Bucheon Uluslararası Fantastik Film Festivali (<http://www.bifan.kr/eng/index.asp>) ve Jeonju Uluslararası Film Festivali (<https://eng.jeonjufest.kr/>) örnekleri üzerinden gidilerek, bu üç büyük Film Festivalinin film ile seyircinin sinema salonunda buluşması gereğini sinema kültürü olarak yorumlamaları, bundan dolayı da SB'nin gerektirdiği önlem ve düzenlemeleri temel alarak seyirci ve film gösterimini sinema salonunda buluşturma yolları ele alınacaktır. Kore Film Konseyi'nin (KOFIC) pandemi döneminde sinema endüstrisine ve Film Festivallerine verdiği destekler de, sinema seyircisinin salonlara geri dönüşü bağlamında tartışılacaktır. Pandemi döneminde küresel ve yerel çevrimiçi akışım platformlarının bir filmin ilk gösterim alanı olması hususu da Kore sinema endüstrisi örneğinde ele alınarak, endüstrinin çevrimiçi akışım platformlarında ve yahut sinema salonunda ilk gösterimi gerçekleştirme arasındaki bir seçim yapma konusunda yaşadığı gerilim, farklı-hibrit gösterim stratejileri bildiride örnekler üzerinden ele alınacaktır. Güney Kore'de sinema endüstrisi ve Film Festivallerinin pandemi sürecindeki bu deneyiminin tartışılması, KOFIC ve KOCCA (Kore Yaratıcı İçerik Ajansı) gibi kurumlar dolayısıyla uzun erimli kamu desteklerinin gerçekleştiği, her çeşit K-İçeriklerin desteklenmesi ve geliştirilmesi temelli yaratıcı içerik endüstrisi politikasının olduğu bir ülkenin pandemi döneminde kültür politikalarına yönelik risk yönetimi stratejilerini görmemize olanak tanıyacaktır.

Anahtar Sözcükler: Kore Sineması, Kore Film Konseyi, Busan Film Konseyi, BIFF, BIFAN, Jeonju Film Festivali, Pandemi, Yaratıcı İçerik Endüstrisi

Film Industry and Film Festivals in South Korea During The Pandemic: Ways to Meet With the Audience in the Movie Theater

Abstract

In this paper, the ways developed to meet with the audience in the movie theater by the film industry and international film festivals in South Korea during the pandemic will be discussed. Within the scope of the study, Busan International Film Festival (<https://www.biff.kr/eng/>), Bucheon International Fantastic Film Festival (<http://www.bifan.kr/eng/index.asp>) and Jeonju International Film Festival (<https://eng.jeonjufest.kr/>) are selected as case study. These three major Film Festivals in South Korea that there is a need for the film and the audience to meet in the movie theater as a part of the cinema culture, and therefore, these festivals seek ways to bring the audience and the movie screening together in the movie theaters considering the measures and the regulations required by the MofH. The supports of the Korean Film Council (KOFIC) to the film industry and film festivals during the pandemic will be discussed in the context of the return of the cinema audience to the movie theaters. The issue of global and local online streaming platforms being the first screening medium of a movie during the pandemic is also discussed in the example of the Korean film industry. This paper will discuss the tension experienced by the film industry in making a choice between performing the first screening on online streaming platforms or in the movie theater, and different-hybrid screening strategies. Analysing the experience of the South Korean film industry and the film festivals during the pandemic, we have an opportunity to grasp the long-term government support through the institutions such as KOFIC and KOCCA (Korean Creative Content Agency), and to observe that South Korea's creative content industry policy based on the support and development of all kind of K-contents. Throughout this analysis, we can see the risk management strategies for cultural policies of South Korea.

Keywords: Korean Cinema, KOFIC, BFC, BIFF, BIFAN, Jeonju Film Festival, Pandemic, Creative Content Industry

ULUS-ÖTESİ BİR FESTİVALİN ANATOMİSİ: LONDRA TÜRK FİMLERİ FESTİVALİ

Hasan AKBULUT, Prof. Dr.

İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi, Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü

E-Posta: hasan.akbulut@istanbul.edu.tr

Orcid: 0000-0003-0465-8355

Özet

Londra Türk Filmleri Festivali (LTFF), Londra’da yaşayan ve Türkçe konuşan topluluğu bir araya getirmek amacıyla, çoğunlukla Türkiyeli esnafların küçük maddi katkılarıyla 1993’te başlamış ulus-ötesi bir film festivalidir. Festivalin on beşinci yılından itibaren, Türkiye’de yapılan filmlerin İngiltere’de ve İrlanda’da dağıtılıp gösterilmesi amacıyla Altın Kanatlar Dijital Dağıtım (Golden Wings Digital Distribution- GWDD) ödülü verilmeye başlanmıştır. Bünyesine seyirci oylarıyla seçilen bir film ödülü daha ekleyen festival, yirmi yıl boyunca sponsor ve resmî kurumların destekleri ile yapılmış, ancak 2017’de maddi olanaksızlıklar nedeniyle online olarak gerçekleştirilmiş, sonraki yıllarda ise yapılamamıştır. Dina Iordanova’nın “festival araştırmalarının, ulusötesi ve sosyal boyutlara sahip önemli bir sanat formu olarak filmin incelenmesinde anahtar olduğu” (2016: XII) görüşüne dayanan bu bildiri ise film festivali literatüründen destek alarak LTFF’nin yapısını, film programlama biçimini, seyircilerle ilişkisini, kısaca festivalin anatomisini incelemek amaçlanmıştır. Londra’da yapılan bir doktora sonrası araştırma projesi çerçevesinde hazırlanan bu bildiri şu sorular ekseninde yapılandırılmıştır: LTFF, Londra gibi küresel bir pazarda ve ulus-ötesi bir uzamda kendisini nasıl tanımlamıştır? Festivalde gösterilecek filmler, nasıl seçilmiştir? Film programlama sürecinde hangi etmenler rol oynamıştır? Festivalin yarışma bölümleri için film seçimleri nasıl gerçekleşmiştir? GWDD ödülleri ile seyircilerin seçtiği filmler benzeşmekte ya da farklılaşmakta mıdır? Festivalin ne tür bir gösterim ve estetik politikası vardır? Bu soruları yanıtlamak için festival dokümanları, festival hakkında basında yer alan yazılar ve festival komitesinde görev almış iki kişi ile birer görüşme ve bir e posta yazışması veri toplama teknikleri olarak kullanılmıştır. Elde edilen veriler tematik ve söylemsel olarak analiz edilmiştir. Analizler LTFF’nin yerel, ulusal, ulus-ötesi ve küresel ekonomik, toplumsal, kültürel ve politik aktörlerin söylem ve müdahaleleriyle çerçevelendiğini; Türkçe konuşan topluluğun göçmenlikle ilgili sorunlarını ortaya koymak ve sanat filmlerini sevdirmek gibi kültürelci (culturalist approach) işlevlerinin daha belirgin olduğunu; kurumsallaşmayı başaramamış bir niş festival olarak yapılandığını ve bu ulus-ötesi festi-

valin yapılamamasında Türkiye'nin resmi desteğini çekmesi kadar, festival direktörünün baskın kişilik özelliklerinin de etkin rol oynadığına dair bir kavrayışın olduğunu ortaya koymuştur. Böylece bildiride film festivallerini incelemenin, "sinemanın evriminin tüm dinamiklerini küresel bir sanat formu olarak kavramaya izin veren daha karmaşık bir ulus ötesi anlatımı ortaya çıkarma çabası" (Iordanova, 2016: XII) olarak anlaşılması gerektiği de vurgulanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Film Festivalleri, Ulusötesilik, Film Programlama, Londra Türk Filmleri Festivali

Anatomy of A Transnation Film Festival: London Turkish Film Festival

Abstract

London Turkish Film Festival (LTFF) is a transnational film festival that began in 1993 with small financial contributions from mostly Turkish tradesmen, intending to bring together the Turkish-speaking community living in London. Since the fifteenth year of the festival, the Golden Wings Digital Distribution (GWDD) award has started to be given to distribute and exhibit films from Turkey in the UK and Ireland. The festival, which added another film award given by "people's choice" to its program, was held for two decades with the support of sponsors and official institutions, but was held online in 2017 due to financial difficulties and could not be held in the following years. Based on Dina Iordanova's view that "film festival research is key to the study of film as an important art form with transnational and social dimensions" (2016: XII), this presentation aims to analyze the structure of the LTFF, the format of film programming, and the relationship between the festival and its audience, in short, the anatomy of the festival, by making use of the discussions in the film festival literature. This paper, prepared within the framework of a postdoctoral research project in London, is structured around the following questions: How has LTFF defined itself in a global market and a transnational space like London? How were the films to be screened at the festival chosen? What factors played a role in the film programming process? How were the film selections made for the competition sections of the festival? Are the Golden Wings Digital Distribution (GWDD) awards and the films chosen by the people's choices similar or different? What kind of screening and aesthetic policy does the festival have? To answer these questions, festival documents, articles in the press about the festival, and an interview with two people who took part in the festival committee, and e-mail correspondence were used as data collection tech-

niques. The obtained data was analyzed thematically and discursively. The analysis revealed that the LTFF was framed by the discourses and interventions of local, national, transnational, and global economic, social, cultural, and political actors; the culturalist approach of the festival, such as revealing the immigration-related problems of the Turkish-speaking community and popularizing art films, was dominant; LTFF was structured as a niche festival that failed to institutionalize; there is an understanding that the dominant personality traits of the festival director played an active role in the failure of this transnational festival, as well as the fact that Turkey withdrew its official support. Thus, it was emphasized in the paper that studying film festivals should be understood as “an endeavor to bring out a more complex transnational narrative that permits comprehension of the full dynamics of cinema’s evolution as a global art form” (Iordanova 2016: XII).

Keywords: Film Festival Studies, Transnationality, Film Programming, London Turkish Film Festival

FECR FİLM FESTİVALİ: SİYASİ YAPILANMADAN EVRENSELE DÖNÜŞEN BİR FESTİVALİN KISA TARİHİ

Sabire SOYTOK, Doç. Dr.

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Film Tasarımı Bölümü

E-Posta: soytok.sabire@gmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-2351-7104>

Özet

İran sinemasının en prestijli festivallerinden biri olan Ferc Film Festivali 1983 yılından beri her yıl, Hümeyni'nin sürgünden ülkesine döndüğü gün olan 1 Şubat tarihinde başlayan, devrimin ve İslami rejimin simgesi olarak görüldüğü için olabildiğince görkemli olması amaçlanmış, siyasi niteliğe sahip bir festivaldir. Ulusal yapıda başlayan festival, 1989 yılından itibaren uluslararası olmuş ve hiç aksamadan günümüze kadar gelmiş, Ortadoğu'nun ve Batı'nın en önemli sinema etkinliklerinden biri halini almıştır. Festivalin ilk yıllarında, İran sinemasının geleceği için politikalar üretmeyi hedefleyen ve siyasi İslam düşüncesindeki filmlerin gösterildiği, yabancı filmlerin programda küçük bir yer kapladığı bir festivalken; kısa sürede uluslararası dönüşmüş ve kuruluş amacının dışında bir görünüme yıllar içinde sahip olmuştur. Ferc Film Festivalinin uluslararası dönüşmesinde şüphesiz İran filmlerinin Cannes, Venedik ve Berlin gibi prestijli festivallerde başarıyla varlık göstermesi, hatta kısa sürede "onur konuğu ülke" olarak yer almasının katkısı büyük olmuş, bu durum hem eleştirmenlerin hem de siyasi İslam'ın ilgisini çekmiştir. 2016 yılından beri Rıza Mir Kerimi'nin koordinatörlüğünde düzenlenen festivalin genişleyen uluslararası programı ve yabancı konukların ilgisi, ulusal (Şubat ayında) ve uluslararası (Nisan ayında) bölümlerinin iki farklı tarihte yapılmasına neden olmuş, festival siyasi yönünden giderek uzaklaştığı gerekçesiyle son yıllarda epey eleştiri almıştır. Bu bildiri, siyasi İslamın sinemasal yüzü olmayı amaçlayarak başlayan bir festivalin, yıllar içinde yurt dışında elde ettiği başarıların, yabancı film yapımcılarının ve yönetmenlerin yoğun ilgisini çekmesiyle evrensele dönüşmesinin nedenlerini Ferc Film Festivali'nin 2017 yılı direktörü Rıza Mir Kerimi, Farabi Vakfı Dış İlişkiler müdürü ve diğer önemli isimlerle yapılan röportajlar ve İran'da çıkan makaleler aracılığıyla açıklamaya çalışacaktır.

Anahtar Sözcükler: İran Sineması, Ferc Film Festivali, Farabi Sinema Vakfı, Siyasi Sinema

Fecr Film Festival: A Brief History of a Festival That Turned From a Political Structure to a Universal One

Abstract

Fecr film Festival, one of the most prestigious festivals of Iranian Cinema, has been a political festival since 1983, which started on February 1, the day Khomeini returned to his country from exile, and was intended to be as magnificent as possible because it was seen as the symbol of the revolution and the Islamic Regime. The festival, which started in a National structure, has been international since 1989 and has reached the present day without any interruption, and has become one of the most important cinema events of the Middle East. In the first years of the festival, while it was a festival that aimed to produce policies for the future of Iranian Cinema and where films with political Islamic thought were shown, foreign films took a small place in the program; it turned into an international in a short time and over the years it had an appearance outside of its founding purpose. Undoubtedly, the successful presence of Iranian films in prestigious festival such as Cannes, Venice and Berlin, and even the fact that they took place as a “guest country of honor” in a short time contributed greatly to the transformation of the Fecr Film Festival, which attracted the attention of both critics and political Islam. The expanding international program of the festival, which has been organized under the coordination of Rıza Mir Kerimi since 2016, and the interest of foreign guests, caused the national (in February) and International (in April) parts to be held on two different dates, and the festival gradually moved away from its political aspect. This article explains the reasons why a festival, which started with the aim of being the cinematic face of political Islam, has turned into a universal one after the success it has achieved abroad over the years due to attracting the intense attention of foreign filmmakers and directors, through interviews with Rıza Mir Kerimi, Director of Fajr Film Festival in 2017, Director of Foreign Relations of Farabi Foundation and other important figures, and articles published in Iran. This article will try to investigate the reasons for the transformation of a festival that started for political reasons into a universal one with the power of cinema.

Keywords: Iranian Cinema, Fecr Film Festival, Farabi Cinema Foundation, Political Cinema

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

İKİNCİ OTURUM

FİLM FESTİVALİ YÖNETMENLERİ ÖZEL OTURUMU

Moderatör
S. Serhat Serter

Katılımcılar
İnci Demirkol (Ankara Film Festivali)
İsmail Timuçin (Adana Altın Koza Film Festivali)

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

ÜÇÜNCÜ
OTURUM

FESTİVALLER VE COVİT-19 PANDEMİSİ

Moderatör
F. Mutlu Binark

TÜRKİYE'DE COVID-19 SONRASI FİLM FESTİVALLERİ

Zeynep Merve UYGUN, Dr. Öğretim Üyesi
Özyeğin Üniversitesi
E-Posta: merve.uygun@ozyegin.edu.tr

Metin ÇAVUŞ Dr. Öğretim Üyesi
Özyeğin Üniversitesi
E-Posta: metin.cavus@ozyegin.edu.tr
<https://orcid.org/0000-0001-5633-3195>

Özet

Türkiye’de Covid-19 vakalarının artmasıyla kademeli olarak başlayan kısıtlamalar Nisan 2020’de tam kapanmaya dönüştü. Mayıs 2020 itibariyle “normalleşme” adı altında var olan kısıtlamaların kademeli olarak kaldırılması gündeme gelse de pandeminin başından itibaren yasaklanan kültür ve sanat etkinlikleri için bu yasaklı durum aylarca devam etti. Temel amacı insanları bir araya getirip aralarındaki etkileşimi arttırmak olan film festivalleri de doğal olarak yasaklı etkinlikler listesindeki yerlerini aldılar. Takvimde yerleri ilkbahar ve yaz aylarına denk gelen film festivalleri ise çareyi etkinliklerini çevrimiçi platformlara taşımakla buldular. Türkiye’nin film atmosferindeki bu olağanüstü döneme odaklanan araştırmamız, Mart 2020’de Türkiye’yi de etkisi altına alan Covid-19 pandemisinin ilk aylarında en çok etkilenen film festivalleri ile ilgilidir. Araştırma sırasında, dijital etnografi, katılımcı gözlem ve yarı-yapılandırılmış mülakat yöntemleri kullanılmıştır. Söz konusu olan film festivallerinin çevrimiçi etkinlikleri ve film gösterimleri takip edilmiş, festival süreçlerinin sonrasında ise yöneticileriyle aralıklarla çevrimiçi görüşmeler yapılmış ve elde edilen bilgiler doğrultusunda Türkiye’deki film festivallerinin Covid-19 pandemisinden nasıl etkilendikleri ve ne tür çözümler ürettikleri özetlenmeye çalışılmıştır. Buna ek olarak, yüz yüze olan fiziki bir festivalden çevrimiçi ortamda gerçekleşen bir festivale geçişte yaşanan sorunlar, festival ekiplerinin ürettiği çözümler ve tekrar fiziki bir festivale dönüşte izlenen stratejiler değerlendirilmiştir. Araştırmamızın odağında olan ve Covid-19 pandemisinin ilk dönemine doğal olarak hazırlıksız yakalanan film festivallerinin çevrimiçi platforma geçişte çok farklı stratejiler geliştirdikleri gözlemlenmiştir. Örneğin, Documentarist Belgesel Film Festivali, Haziran 2020’de gerçekleştirilen çevrimiçi festivalde, daha önceki fiziki festivallerinden çok farklı bir yaklaşım benimsemiştir. Home Edition adı verilen özel

bir seçkiyle izleyici karşısına çıkan festivalde daha az film gösterilmiş, çevrimiçi söyleşi ve atölyelere ise daha çok ağırlık verilmiştir. Uçan Süpürge ve Uluslararası İstanbul Film Festivali ise fiziki festivalin geleneğini çevrimiçiye taşıma çabasında olduklarını belirtmişlerdir. Görüşülen festival yöneticileri her açıdan zor bir dönem olan Covid-19 pandemisinin ilk aylarında kendi festivallerini başarıyla çevrimiçi platforma taşıdıklarını belirtmişlerdir. Çevrimiçi ortamda farklı coğrafyalardan insanlarla iletişimin arttığını ve olumlu geri dönüşler aldıklarını söylemişlerdir. Bununla birlikte; festival süreçlerinde çevrimiçi ya da hibrit yöntem denemeleri sonucunda öngörülemeyen bazı aksaklıklar da meydana gelmiştir. 2021 yılında aşılmanın artmasıyla kültür ve sanat faaliyetlerine fiziki ortamda erişimin ve dolayısıyla festivallerin yeniden yüz yüze gerçekleştirilmesinin önü açılmıştır. Çalışmada; bu gelişmeler sonucunda festivallerin ne tür reflekslerle, hangi gerekçelerle, nasıl stratejiler uyguladıkları incelenmiştir. Özetle; bu çalışmada 2020 ve 2021 yıllarında Covid-19 etkisinde çevrimiçi ya da hibrit şekilde düzenlenen festivallerle ilgili gözlem ve analizler yer almaktadır.

Anahtar Sözcükler: Covid-19, Film Festivalleri, Çevrimiçi Platformlar, Hibrit, Festival Yöneticileri

Post-Covid-19 Film Festivals in Turkey

Abstract

The restrictions, which started gradually with the increase in Covid-19 cases in Turkey, turned into a full closure in April 2020. Although the gradual removal of the restrictions under the name of "normalization" came to the agenda as of May 2020, this prohibited situation for cultural and artistic activities that had been banned since the beginning of the pandemic continued for months. Film festivals, whose main purpose is to bring people together, were moved under the list of prohibited events. The festivals whose agendas stick to the spring and summer months, found a way out by moving their events to online platforms. Regarding these extraordinary period in film arena, this research focuses on the film festivals in Turkey which were exposed to the effects of the first months of the Covid-19 pandemic. The methodology of the research consists of digital ethnography, participant observation and semi-structured interviews. We participated in the online events and screenings of the film festivals and conducted interviews with festival coordinators at different times. Drawing from our research process, we pointed out and underlined the effects of Covid-19 pandemic on film festivals and identified how the festivals came up with various solutions. Additionally, the problems faced during the transition from a face-to-face physical festival

to an online festival and the solutions produced by the festival teams were evaluated. Furthermore, the strategies of the festivals adopted while turning back to the physical format are explored. It has been observed that film festivals, which are in the centre of our research and were naturally caught unprepared by the first period of the Covid-19 pandemic, developed very different strategies while transforming into online platforms. In general, the festival teams stated that online screenings and meetings paved a way for gathering people from different geographies and they received more positive feedback online. On the other hand, some unforeseen disruptions occurred while they were transferring their traditional and physical festival practices to online platforms. With the increase in vaccination pace in 2021, access to cultural and artistic activities and events in the physical environment and thus face-to-face festivals have been facilitated again. In the light of these developments, the strategies and the solutions that are implemented by the festivals are observed. To sum up, this research aims to reflect the observations and analyses on both online or hybrid festival formats organized under the influence of Covid-19 in 2020 and 2021.

Keywords: Covid-19 Pandemic, Film Festivals, Online Platforms, Hybrid, Festival Teams

SALGIN DÖNEMİNDE FİLM FESTİVALERİNİN DÖNÜŞÜMÜ VE PARAVAN FİLM FESTİVALLERİ

Onur ERKİN

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

E-Posta: onurerkin.09@gmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-6883-54644>

Özet

Bir filmin seyirciye ulaşması süreci üretim, dağıtım ve gösterim olarak üç farklı sürece ayrılır. Bu bilgidен hareketle film festivalleri organizasyon yapıları bakımından ele alındığında, dağıtım ve gösterim olanaklarını kendi içinde barındırması ve kimi noktalarda üretimi desteklemesi neticesiyle sinema sanatının gelişimi açısından önemli organizasyonlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Kısa filmler, belgeseller ya da sanat filmleri gibi toplumun geneline hitap etmeyen üretimler, ticari sinema organizasyonlarında dağıtım ve gösterim olanağı bulamazken film festivalleri aracılığıyla bağımsız film yapımcılarının filmleri, öğrenci filmleri ve belgesel filmler gibi pek çok sanatsal üretim, dağıtım ve gösterim şansı bularak seyirciye ulaşabilmektedir. 2020 yılı itibariyle tüm dünyayı etkisi altına alan ve tüm toplumsal ve sosyal yaşamı kökünden etkileyen ve bir değişim sürecini başlatan Covid19 pandemisi, film festivallerinin de büyük ölçüde değişikliğe uğramasına neden oldu. Dönüşen, fiziki ortamdan çok sosyal medya mecralarında ya da hibrit olarak gerçekleştirilmeye başlanan film festivallerinin değişen organizasyon yapılarının incelenmesi çalışmanın başlıca amaçlarından birincisini oluşturmaktadır. Bunun yanında etik kurallar çerçevesinde gerçekleştirildiğinde alana büyük katkılar sağlayan film festivalleri etik dışı davranan kimi organizasyonlar ya da çıkar grupları tarafından suistimal edilerek haksız kazanç elde edilen organizasyonlara dönüştürülebilmektedir. Pandemi süreciyle birlikte sayılarında büyük bir artış gözlemlenen paravan film festivallerinin neden olabileceği hak mahrumiyetlerinden genç sinemacıların ve film festivalleri kurumunun korunabilmesi amacıyla konunun incelenmesi önem arz etmektedir. Bu anlamda örneklem olarak seçilen Ankara Uluslararası Film Festivali, Uluslararası İzmir Kısa Film Festivali ve Statuette Uluslararası Smyrna Film Festivali çalışma kapsamında değişen organizasyon yapıları ve şartnamelerinin incelenmesi yoluyla film festivalleri organizasyon yapılarının geliştirilmesi, etiğe uygun film festivallerinin ve paravan film festivallerinin ayırt edilebilmesi amacıyla yöntemler ve çözüm önerileri ortaya konulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Pandemi, Dönüşüm, Paravan Film Festivalleri

The Transformation of Film Festivals During the Pandemic and Mock Film Festivals

Abstract

The process of a film reaching the audience is divided into three different processes as production, distribution, and screening. Having this knowledge in mind, when film festivals are discussed in terms of their organizational structure, they emerge as important organizations in terms of the advancement of the art of cinema, since they include the distribution and screening possibilities, as well as supporting the production at times. While productions such as short films, documentaries, or art films, which do not appeal to the general public, cannot be distributed and screened in commercial cinema organizations, many artistic productions such as films by independent filmmakers, student films and documentaries can reach the audience, finding the opportunity for distribution and screening through film festivals. The Covid-19 pandemic, starting a process of change, taking the whole world under its influence as of 2020, and radically affecting all communal and social life, has also caused the film festivals to undergo a great deal of change. Researching the changing organizational structures of film festivals; which are transforming and starting to be carried out through social media channels or as hybrid organizations rather than in a physical environment; is the first one of the main objectives of this study. In addition, film festivals that make great contributions to the field when carried out within the framework of ethical rules might as well be turned into organizations that acquire unlawful gains, being abused by some unethical organizations or interest groups. It is important to study this issue in order to protect young filmmakers and the institution of film festivals from being deprived of their rights, which mock film festivals, having increased in number greatly due to pandemic, can cause. In this regard, Ankara International Film Festival, International Izmir Short Film Festival, and Statuette International Smyrna Film Festival were selected as samples and within the scope of the study, methods and solutions will be put forward in order to improve the organizational structures of film festivals and to distinguish ethical film festivals from mock film festivals, by examining the changing organizational structures and specifications.

Keywords: Pandemic, Transformation, Mock Film Festivals

TÜRKİYE, ULUSAŞIRILAŞMA VE ÇEVİRİMİÇİ FİLM FESTİVALLERİ

Tuncer Mert AYDIN

İzmir Ekonomi Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

E-Posta: tuncermertaydin@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-5609-4902>

Özet

Film festivalleri, ticari sinema salonları ile birlikte filmlerin dağıtımında ve gösterimindeki en önemli sacayaklarından biridir. 20. yüzyılın ilk çeyreğinden sonra ortaya çıkan film festivalleri yalnızca film gösterimi yapmakla kalmaz, aynı zamanda gösterdiği filmlerle ve izleyici kitlesiyle politik bir bakış açısını yansıtır. Bu bağlamda film festivalleri hâlen yönetsel, kültürel ve ekonomik yapıları bakımından farklı özellikleriyle değişkenlik göstermekte ve bu özellikler festivallerin oluşumunu birçok katmanda etkilemektedir. Ülkeler arası göçler ve küreselleşme sonucu, farklı ulus devletlerde yaşayan toplum ve bireyler arasındaki ekonomik, politik ve kültürel süreçleri ele alan uluslaşırılık kavramı ortaya çıkmış ve farklı disiplinlerde bu konu üzerine araştırmalar yapılmıştır. Türkiye'den yurtdışına göç eden bireyler, topluluklar veya kuruluşlar tarafından düzenlenen ve Türkiye'yle ilintili uluslaşırılık film festivali tanımına uyan uzun soluklu festivaller olmasına rağmen, bu festivallerle ilgili çok az kaynak ya da araştırma bulunmaktadır. Bu festivallerin bazıları güncel koşullara uyum sağlamak ve sinema sektöründeki gelişmeleri uluslararası boyutta takip ederek filmlerin gösterimine yönelik yeni teknolojik gelişmeleri adapte etmektedirler. Söz konusu festivallerin kullandığı güncel yaklaşımlar arasında çevrim içi gösterim yöntemleri de yer almaktadır. Bu araştırmanın konusu, uluslaşırılık ve çevrim içi film festivallerinin ortaya çıkışı, yönetsel, kültürel ve ekonomik yapıları ve bu kuruluşların COVID-19 pandemisi sürecindeki tutumlarıdır. Araştırmanın amacı, Türkiye ile ilintili uluslaşırılık film festivallerinin organizasyonel ve yönetsel yapısını, finansman ve sponsorluk ilişkilerini ortaya koymaktır. Bu amaca yönelik olarak, A.B.D.'deki ve Avrupa'daki Türkiye ile ilintili film festivalleri arasından toplam dört festivalin yönetiminde görevli birer üst düzey yönetici (festival

Bu araştırma, İzmir Ekonomi Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Medya ve İletişim Çalışmaları Tezli Yüksek Lisans Programı'nda yürütmekte olduğum yüksek lisans tez çalışmamın bir parçası olup, tezimin ön bulgularını paylaşmayı amaçlıyorum.

direktörü, koordinatörü vb.) ile festivallerin yönetsel ve ekonomik yapıları, tarihçeleri, içerikleri, izleyici kitleleri, koronavirüs pandemisinde film festivallerinin tepkileri, devamlılıkları ve çevrim içine geçiş süreçleri üzerine derinlemesine görüşmeler yapılmaktadır. Bu görüşmeler sonucu elde edilen bulgular sinemada uluslararasılık literatürü çerçevesinde analiz edilecektir.

Anahtar Sözcükler: Uluslararasılık, Film Festivalleri, Çevrim İçi Festivaller, Türk Diasporası

Turkey, Transnationalism and Online Film Festivals

Abstract

Film festivals are one of the substantial organizations along with commercial movie theatres throughout the distribution and publication of the films. Film festivals, which primarily appeared after the first quarter of the 20th century, do not only carry out the publication of films but also mirror reflects a political perspective through both the films chosen and their audience. Within this context, film festivals still have differentiations in conjunction with their administrative, cultural or economic structures, and these variabilities affect the formation of festivals in several stages. As a result of international migration and globalization, the concept of transnationalism, which deals with the economical, political, and cultural processes of communities and individuals from different nations living in nation-states, has emerged and researches have been made on this subject in different disciplines. Despite of having long-running film festivals that are organized by individuals, communities, or organizations who have migrated abroad from Turkey and comply with the definition of the transnational film festivals related to Turkey; there are few sources or researches about these festivals. Some of these festivals follow the current conditions and developments in the cinema industry on an international scale and adapt new technological developments while screening of films. Among the current approaches used by these festivals, there are online screening methods. The subject of this research is the emergence of transnational and online film festivals, their administrative, cultural and economic structures and the attitudes of these organizations during the COVID-19 pandemic. The aim of the research is to reveal the organizational and administrative structure, financing and sponsorship relations of transnational film festivals related to Turkey. For this purpose, in-depth interviews are arranged with one executive (director or coordinator of the festival) involved in the management of a total of four festivals from among the Turkey related

film festivals in the USA and Europe; on the administrative and economic structures, historical processes, contents, audiences, the reactions of the film festivals in the coronavirus pandemic, their continuity and their transition to online. The findings obtained as a result of these interviews will be analyzed within the framework of the transnational literature in cinema.

Keywords: Transnationalism, Film Festivals, Online Film Festivals, Turkish Diaspora

This research is a part of my master's thesis that I am conducting in the Media and Communication Studies Master's Program at Izmir University of Economics Graduate School, and my aim is to share the preliminary findings of my research.

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

DÖRDÜNCÜ
OTURUM

FESTİVALLERDE ORGANİZASYON, YÖNETİM VE POLİTİKA

Moderatör
Ayla Kanbur

YENİ BİR JÜRİ KADEMESİ OLARAK ULUSLARARASI UŞAK KISA FİLM FESTİVALİ'NDE ARA SEÇİCİ KURUL ÖRNEĞİ

Onur KEŞAPLI, Arş. Gör. Dr.

Uşak Üniversitesi İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü

E-Posta: onur.kesapli@usak.edu.tr

Orcid: <https://orcid.org/0000-0001-5686-2353>

Ahmet TOĞAÇ

Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

E-Posta: ahmetogac@gmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-3221-3479>

Özet

Film yapımının teknolojik gelişmelerle kitleselleşmesi ve çoğalması, kısa metraj üretiminde artışa yol açmış, buna paralel olarak dijital platformların gitgide daha fazla etkilediği seyirci davranışlarında da kısa süreli içerik ve yapımlara yönelik ilgi, yükselen eğilim halini almıştır. Yapım şirketlerinin kısa metraja odaklanmaları ve genel izleyici açısından kısa filmin erişilebilir hale gelmesiyle birlikte konvansiyonel anlatı yapılarındaki içerik ve biçimlerin bu disiplinde görünürlüğü artmıştır. Bu sayede kısa filmlerde orta metraj süreleriyle karşılaşılması şaşırtıcı olmaktan çıkmıştır. Sonuç olarak her geçen yıl daha uzun sürelerde ve sayıda film başvurusuyla karşılaşan festivallerin kısa metraj programlarında ve jüri çalışmalarında yenilik ve güncellemelere gitmesi kaçınılmazdır. 2014'ten beri düzenlenen ve 2018 itibarıyla uluslararası ölçeğe taşınan Uşak Kısa Film Festivali, söz konusu gidişatla beraber her geçen yıl daha fazla film başvurusu almış ve etkinlik yapısında değişikliklere gitmiştir. Yarışma sayısını, Uluslararası Kısa Film, Ulusal Kısa Film ve Ulusal Öğrenci Filmleri olarak üçe çıkaran festivalin başat yeniliği ise seçici kurul sisteminde görülmüştür. İlk yılından bu yana Ön Seçici Kurul ve Ana Seçici Kurul ile beraber ikili bir süreç uygulayan festival, başvuru sayısındaki radikal artışla beraber ilk olarak ön jürideki üye sayısını arttırmıştır. Ancak aynı kademenin hem gösterime girecek filmleri belirlemesi hem de hangi filmlerin hangi dallarda yarışacağına karar vermesi sebebiyle bu sistemin, çeşitliliği besleyecek şekilde değişmesi gerektiği görüşü öne çıkmıştır. 2019'da alınan kararlar, ön ve ara jüriye ek olarak ara jüri kademesini oluşturan festival yönetimi, Ara Seçici Kurul adındaki bu yeni yapıya, Ön Seçici Kurulun gösterime

aldığı filmleri izlemek ve aralarından hangilerinin hangi dallarda yarışacağına karar verdikten sonra finalistleri Ana Seçici Kurula iletmek görevlerini tanımlamıştır. 2021 Aralık ayında düzenlenecek olan 8. Uluslararası Uşak Kısa Film Festivali'yle birlikte üç yıldır faaliyette olan Ara Seçici Kurul örneğine dair gereksinim, işleyiş ve sonuçların irdeleneceği bu çalışmada, şu ana kadar bu kurulda yer almış jüri üyeleri ile aynı yıllarda finalist olmuş yönetmenlere sorular yöneltilerek, kurul ve kararlarının olumlu-olumsuz çıktıları, eleştirel bir bakış açısıyla tartışmaya açılacaktır. Diğer festivallerde tespit edilen benzer örneklerin de değerlendirileceği ve Uşak Kısa Film Festivali deneyimiyle kıyaslanacağı çalışmada, kısa metrajın günümüzde geldiği nokta göz önüne alındığında Ara Seçici Kurul yapısının şeffaf, nesnel ve sağlıklı/rasyonel(?) festival programlanmaları için neden gerekli bir kademe olduğu açıklanacaktır.

Anahtar Sözcükler: Uşak Kısa Film Festivali, Kısa Metraj Film, Ara Seçici Kurul

The Sample of a New Selection Level That Named Mid-Jury Comittee On the International Usak Short Film Festival

Abstract

Filmmaking has become widespread and collectively with technological developments leads to an increase in short film production. Also the audience wants more consumption of short length contents because of the supply from video-on-demand platforms. These contents are accessible for general audiences and they are becoming more mainstream in the last couple of years. Therefore, short films seem to carry conventional narrative and style functions of the cinema. Nowadays a film festival is getting more film submissions year after year, with the average length of the films getting longer. Consequently, festival's short film programmers need to make updates for this situation. The Usak Short Film Festival, started in 2014, which has been international since 2018, received way more film submissions each year and decided to make changes in the event structure. It started to organize three short film contest sections that are international, national, and national student competitions. However, the main change in the festival was to create a new jury, named mid-jury. The main reason for this was to have more balanced jury levels while lightening the load on the pre-selection jury by replacing the duty of determining the films that will compete for the festival awards to another committee. Festival administration formed the mid-jury

committee in 2019 for the first time. The mid-jury chooses finalists from the official selection list presented by the preliminary jury and asserts the nomination category. Then, they send these categorized films to the main jury for reward. In this research, the mid-jury committee's requirements, operation and results for Usak Short Film Festival will be examined. Questions will be asked to the members of the jury who have taken part in this committee so far and to the directors who have been finalists in the same years. The efficiency of the committee and its decision will be discussed from a critical perspective on Usak Short Film Festival and other film festival samples. Hence, considering the point short films have reached today, it will be explained why the committee of mid-jury is necessary to more fairly, unquestionably or equitably decisions on selections for the festivals.

Keywords: Usak Short Film Festival, Short Length Movie, Mid-Jury Committee

DİJİTALLEŞME SONRASI FİLM FESTİVALLERİNİN TEKNİK VE GÖSTERİM ALANINDAKİ DEĞİŞİMLERİ

Şule AKA

Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

E-Posta: aka.sule@hotmail.com

Özet

İnternet ve telekomünikasyon alanındaki teknolojik gelişmeler, insan hayatına entegre olan her mecrayı etkisi altına almıştır. Bu etkinin bir sonucu olarak var olan bütün sektörlerde yeni olanın fırsatlarından yararlanmak için ilerici adımlar atılmıştır. Toplumun her ölçeğini yansıtan sinema, bu dijitalleşmeden gerek yapısal gerek anlatsal olarak faydalanmıştır. Sinema alanında özellikle üretim, dağıtım ve gösterim alanlarında ortaya çıkan dijitalleşme, bu alanda yapılan etkinliklerde de kendini göstermektedir. Ulusal ve uluslararası filmlerin gösterilip değerlendirilmesini sağlayan film festivalleri, sinema ve toplum arasındaki bütünleşme aracıdır. Film eleştiri yetisinin gelişimine önemli katkıda bulunan festivaller, eğitsel ve kültürel işlevlere sahiptir. Dijitalleşme sonrası çevrimiçi platformların kullanımının artması, festivaller için gösterim anlamında daha fazla ortam imkânı sunmuştur. Dolayısıyla film kabul için sunulan şartlarda ve gösterim merkezlerinde önemli değişikliklere gidilmiştir. Festival şartları film yapım sürecindeki teknik gelişmeleri festival bünyesine dâhil etmiştir. Dijital medya platformlarında bazen ücretli bazen ücretsiz olarak gösterime giren festival filmleri, toplumun sinemaya ulaşılabilirliğini arttırsa da, festival kültürü algısını değiştirmiştir.

Anahtar Sözcükler: Dijital medya, Festival, Yapımcılık, Gösterim, Çevrimiçi

Changes in The Technical and Screening Area of Film Festivals After Digitalization

Abstract

Technological developments in the field of internet and telecommunication have affected every area that is integrated into human life. As a result of

this impact, progressive steps have been taken to take advantage of the opportunities of the new in all existing sectors. Cinema which reflects every segments of society has benefited from this digitalization both structurally and narratively. The digitalization that emerged in the field of cinema has occurred especially in production, distribution, and screening. We can see this very clearly in the activities held in the mentioned areas. Festivals where national and international movies are shown and evaluated are integration tools between cinema and society. Festivals not only contribute to the development of movie criticism but also have educational and cultural functions. The increase in the use of online platforms after digitalization has provided more opportunities for festivals. Therefore, significant changes have been made in the conditions and screening centers offered for movie acceptance. The conditions of the festival included the technical developments in the movie-making process within the framework of the festival. Festival movies, which are shown on digital media platforms, sometimes for free and sometimes for paid, have changed the perception of festival culture, even though they have increased the accessibility of the society to the cinema. In this study, the positive and negative aspects of digitalization will be discussed by considering the changes in the conditions of film festivals. The change of film festival culture will be examined in the context of digitalization.

Keywords: Digital media, Festival, Production, Screening, Online

YERLİ FİLMLERİ FESTİVALİ: GÖRSEL EGEMENLİK, KÜLTÜREL CANLANDIRMA VE SÖMÜRGESİZLEŞTİRME

Aygün ŞEN, Arş. Gör. Dr.

Marmara Üniversitesi, İletişim Fakültesi

E-Posta: aygunsen007@gmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-6438-1426>

Özet

Ana akım sinemanın tarihi boyunca Yerli Halklar, “soyly Yerli” veya “kana susamış vahşi” olarak stereotipleştirilmiştir. 1960’larda dünyanın farklı bölgelerinde yaşayan Yerli halkaların ayrımcılığa ve baskıya karşı sesini yükseltmesiyle küresel Yerli hareketi ortaya çıkmıştır. Dil, kimlik ve arazi haklarının yasal olarak tanınması için politik mücadele yürüten topluluklar yıllar içinde kültürel cephede de sömürgeci temsillere meydan okumuş, 70’lerde kendi hikâyelerini ana dillerinde anlattıkları filmler çekmeye başlamışlardır. Uzun metraj kurmaca filmler yüksek bütçeler ve uzman kadro gerektirdiğinden, Yerli filmleri ağırlıklı olarak kısa, deneysel ve belgesel filmlerdir ve festivaller dışında gösterim şansları kısıtlıdır. Yerli halklar, festivallerde dünya çapında dolaşan filmlerle geleneklerini, kültürlerini ve dillerini kaydedip gelecek nesillere aktararak kimliklerini ve toplumsal aidiyetlerini güçlendirmekle kalmaz, aynı zamanda Yerli olmayan halklara da seslerini duyurma fırsatı bulurlar. Film festivallerinde ödüller ve adaylıklar kazanmak, diğer film yapımcılarıyla bağlantı kurmak, yerli film yapımcılarına yeni kapılar açar ve hikâyelerinin anlatılmaya, izlenmeye ve yatırım yapılmaya değer olduğunu gösterir. Sömürgeci bakışın üstesinden gelmek, yalnızca görünürlük kazanmakla değil, temsiller üzerindeki kontrolü ele alarak görsel egemenlik kurmakla mümkündür. Yerli halk “tarafından” ve Yerli halk “için” üretilen her film, Yerli halkın sömürgeci temsillerine açık ya da örtülü meydan okur. Yerli filmi yapmak, kültürün yok olmasına ve silinmesine karşı bir direniş ve hayatta kalma eylemi, Gerald Vizenor’ın kavramsallaştırmasıyla “survivable” hareketidir. Yerli filmleri, festivaller aracılığıyla kitlelere ulaşarak politik mücadele için taban hareketine destek sağlar, topluluk içinde aidiyet ve öz-saygıyı güçlendirir, farklı bölgelerdeki Yerli halklar arasındaki diyalogu geliştirir ve yeni filmler yapılabilmesi için destek ağları kurulmasına zemin sağlar. Bu makale, Yerli film festivallerinin kimliğin ve toplumsal aidiyetin güçlendirilmesine, görsel egemenliğin geri alınmasına ve yerli sinemanın gelişimine katkısını tartışmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Yerli Sineması, Yerli Film Festivalleri, Görsel Egemenlik, Sömürgesizleştirme, Survivable

Indigenous Film Festivals: Visual Sovereignty, Cultural Revitalization, And Decolonization

Abstract

Throughout the history of mainstream cinema, Indigenous peoples have been stereotyped as “noble Indian” or “bloodthirsty savage”. In the 1960s, the global Indigenous movement emerged as Indigenous peoples living in different parts of the world spoke out against discrimination and oppression. Communities waging a political struggle for the legal recognition of language, identity, and land rights have also challenged colonial representations on the cultural front over the years, and in the 70s, they began to make films in which they told their own stories in their native language. Since feature-length fiction films require high budgets and expert staff, Indigenous films are mainly short-length, experimental and documentary. It is very limited for an indigenous film to get screening opportunities except for festivals. Indigenous peoples not only strengthen their identity and social belonging by recording and transferring their traditions, cultures and languages to future generations through films that circulate globally at festivals but also find the opportunity to make their voices heard by non-Indigenous peoples. Winning awards and nominations at film festivals, establishing connections with other filmmakers open up new doors to indigenous filmmakers and show that their people’s stories are worth telling, watching, and funding. Overcome the colonial gaze is possible not only by gaining visibility but establishing visual sovereignty that takes control over representations. Every film that produced “by” and “for” Indigenous people explicitly or implicitly challenges the colonialist representations of indigenous people. Making an indigenous film is an act of resistance and survival against the extinction and the erasure of indigenous culture, and conceptualized as “survivance” by Indigenous poet and scholar Gerald Vizenor. Indigenous films reach the masses through festivals, give strength to the grassroots movement for political struggle, fostering belonging and self-respect within the community, improving dialogue between Indigenous peoples in different regions, and providing resources for filmmaking and distribution. The paper aims to discuss the contribution of indigenous film festivals to the empowering of identity and social belonging, reclaiming of visual sovereignty and the development of indigenous cinema.

Keywords: Indigenous cinema, Indigenous film festivals, visual sovereignty, decolonization, survivance.

FİLM FESTİVALLERİNİN KENT HAKKI BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Yüksel DOĞAN

Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

E-Posta: yuksel.bdogan@gmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-9652-3273>

Özet

Henri Lefebvre (1967), kent hakkı kavramını kentin ekonomi politik, kültürel, sosyal vb. tüm tarihçesinden yola çıkarak güncel çelişkileriyle birlikte mekân teoremi üzerinden tartışmaya açmaktadır. Kent hakkını; günümüz kentleri üzerinden tüm çelişkileriyle birlikte devinen bir potansiyel olarak öngörmektedir. Kentli bireyin tüm ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak kent mekânının değişim değerine indirgenmiş bir tüketim alanına dönüşmesini eleştirmektedir. Kent mekânının kişinin yaratıcı faaliyeti ve yapıt ihtiyacının karşılanması ekseninde bir kullanım değeri taşımasını önemle vurgulamaktadır. Çalışma boyunca bu bağlamdan yola çıkarak Türkiye’de farklı kentlerdeki film festivallerinin genel bir değerlendirmesi hedeflenmektedir. Öncelikli olarak belirli bir tür, hedef kitle, profil belirlemeden tüm kenti kapsayacak şekilde aynı kentte düzenli olarak yapılan festivallerin amaç, program ve içerik çerçeveleri ele alınarak festivalin kentle kurduğu etkileşimin değerlendirilmesi yapılmaktadır. Bu perspektif, festivalin etkinlik ve içeriklerinin; mekânsal yayılma, zamansal süreklilik, ulaşılabilirlik ekseninde irdelenmesine öncelik vermektedir. Böylece kentli bireyin film festivaliyle kurduğu iletişim, etkileşim, festivale katılım ve festivali değerlendirme hakkı üzerinden bir tartışma açmayı planlamaktadır. Çalışma aynı zamanda; birden fazla kentte gerçekleşen tematik, toplumsal ve tür eksenli daha küçük festivalleri de kente kazandırdığı çeşitlilik, farklılık ve zenginlik bağlamında önemsemektedir. Çalışmanın son aşamasında özellikle küreselleşmenin etkisiyle yoğun olarak kentlerde yaşanan dönüşümün; kentli bireyin, kenti sahiplenmesi ve kente dair belleğinde açtığı yarılmayı film festivallerinde yaşanan dönüşümle ilişkilendirilmesi düşünülmektedir. Bu dönüşümün ağırlıklı olarak festivallerin organizasyon yapısı ve ekonomi politik dönüşümleriyle bağlantılı olduğu belirginleşmektedir. Böylece film festivallerinin; farklı profillerin eşzamanlı bir karşılaşma alanı olarak kenti yaratıcı bir eyleme dönüştürme potansiyelinin sorgulanması çalışmanın ana amacını oluşturmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Kent Hakkı, Film Festivali, Kent Belleği, Eşzamanlı Karşılaşma Alanı

General Overview of Film Festivals as A Right to The City

Abstract

Henri Lefebvre (1967), profound the right to the city while he is revealing the cities' history as a spatial theory with its political, economic, cultural, social aspects with its contemporary contradictions. He discusses the right to the city as a hidden moving potential of the contemporary cities with its contradictions. He considers the urban social needs of the individual as a member of the city and criticizes the transformation of the space of the urban individual into a consumption area. He emphasizes the urban space as a use of value instead of exchange value for the urban individual's need for creative activity. In this context, the essay aims to give a general overview of the film festivals in the different cities of Turkey. Primarily the essay focuses on interaction of the annual film festivals within their cities in the frame of the festival's aims, programs, and contents. Thus, these perspectives lead up the examination of the festivals' activities and contents over the spatial evolution, temporal continuity and accessibility. In this way, the essay opens a discussion on the rights of the urban individual needs such as interaction, communication with and participation in the festival. The essay also has a high opinion of thematic, social and genre based film festivals that make difference and bring in diversity to enrich the urban city life. As a conclusion of the essay, the main festival's transformation especially on the political economy and the organizational structure could be related to the disruptive effect of globalization over urban city life that creates disintegration on the belongings and memory of the urban individual. Thereby the essay aims to examine the possibility of the potential creative activity and space in the film festival spheres as places of simultaneity and encounters.

Keywords: Right To The City, Film Festival, Urban City Memory, Places Of Simultaneity And Encounters

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

BEŞİNCİ
OTURUM

FESTİVALLER VE KISA FİLM

Moderatör
Hasan Akbulut

BİR PARADOKS OLARAK FİLM FESTİVALLERİ

Ayla KANBUR, Prof. Dr.

Düzce Üniversitesi İletişim Fakültesi

Özet

Film festivallerini, bakışımızı neye çevirdiğimize göre farklı boyutlarını algılayabileceğimiz film sanatının küresel kaleydoskopu olarak düşünebiliriz. Fransız Yeni Dalga'sının ortaya çıkışı, bir festivali (Cannes), film sanatının yönetmenle bağını ortaya çıkararak ve o güne kadarki klasik bakışı aşarak bir zemine dönüştürmüştür başlangıçta... Öte yandan giderek Cannes, Berlin, Venedik gibi festivallerin uluslararası düzeyde, 18. yy. resim sanatının "akademik salonlarına" benzer, hangi filmin film sanatını temsil ettiğiyle ilgili bir otorite haline geldiği de söylenebilir. Bununla birlikte festivaller, filmlerin bir dağıtım ağına dâhil olmasına olanak sağlayan, çeşitli gösterim platformlarında izleyicinin bir kez de olsa izlemesini garantileyen ticari bir güvence sağlamaktadır. Diğer taraftan tematik, etnik, üniversite etkinliği ve yerel festivaller, referansı olmayan filmlere "alternatif" bir zemin hazırlasa da yönetmen için küçük ölçekte de olsa aynı işlevi görmektedir. Bir festivale kabul edilmek, belli otoritelerden geçmiş olmak anlamına gelir ve gösterim ve dağıtımçıları açısından ticari, izleyici açısından estetik bir referans noktası olur. Bu bağlamda, son 5-10 yıldır bazı festivaller dijital gösterimlere başvurursa da özellikle pandemi sürecinde çoğu dijital platformun film paketlerini "Festival" başlığı altında sunmasını kavramsal bir gösterge olarak alabiliriz. Bütün bunlarla birlikte festivallerin tarihsel anlamda hem filmleri hem izleyicileri birbirleriyle buluşturan ve bir kamusal alan yaratma özelliğinin de görünür bir şekilde dönüşmeye başladığı eklemek gerekebilir. Bu çalışma, gösterim olanakları hazırlamasının yanında genel olarak festivallerin, proje destek bölümleriyle başlayarak diğer festivallerde kabul görmüş olmasına kadar uzanan film seçme ölçütleri ve belli dönemlerde yönetmen veya sinema üslubunun yükselişini belirleyebilen işlevleri temelinde alternatif bir form olarak "kısa filmin" konumunu sorgulayacaktır. Bildiri, festivallerin iç içe geçmiş estetik, ekonomik ve politik görünümünü serimlemeyi ve "kısa film" festivallerini de öncülleri gibi hem sınırlayan hem de sınırları kıran kültürel bir paradoks olarak ele almayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Film Festivalleri, Kısa Film, Film Estetiği, Film Gösterim ve Dağıtım Ekonomisi

Film Festivals as A Paradox

Abstract

Film festivals can be taken as a global kaleidoscope of film art, which their dimensions can be perceived differently depending on our perspective. The emergence of the French New Wave at first, transformed a festival (Cannes) into a ground that revealed the bond of film art with the director and surpassed the classical view of film art. Subsequently, at the international level major festivals such as Cannes, Berlin and Venice have increasingly been an authority on determining and promoting the art of film, similar to the “royal academies of art” in painting during the 17-18th centuries. Primarily festivals provide a commercial assurance for films being included in a distribution network and viewed by public audience, at least once, on various screening platforms. On the other hand, although thematic, ethnic, university and local festivals provide an “alternative” ground for the films without strong references; they still have the same function, albeit on a small scale, for the director. Being accepted to a festival means passing through certain authorities and carrying a reference to commercial interest for distributors and a promising aesthetic for audience. In addition, “Festival” as concept has prestigious sign for films. Although some festivals have applied to digital screenings for the last 5-10 years, it can be accepted as a conceptual indicator that most digital platforms present their film packages under the title of “Festival”, especially during the pandemic period. Beyond all other characteristics that the concept indicates, the historical role of it in bringing both films and audiences together and creating a public sphere, also needs to be studied. This study will question the position of “short film” considering the selection criteria of the festivals ranging from the project support process to their previous acceptance in other festivals of which functions that can determine the rise of director or cinema style in certain periods. In the context of “short film”, this paper aims to demonstrate the intertwined aesthetic, economic and political aspects of the festivals as a cultural paradox that might both limits and breaks boundaries like the feature film festivals.

Keywords: Film Festivals, short films, Film aesthetics, economic process of film distributions and screenings.

KISA FİLM YÖNETMENLERİ AÇISINDAN FİLM FESTİVALLERİNİN SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİNE YÖNELİK BİR DEĞERLENDİRME

Şenol ÇÖM, Öğr. Gör. Dr.

Selçuk Üniversitesi

E-Posta: senolcom@gmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0003-2611-3719>

Özet

2000'li yılların başından itibaren gerek özel gerekse kamu kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen film festivallerinin sayısında belirgin bir artış gözlenmektedir. Günümüzde çevrimiçi gösterim imkânları ile film festivalleri yakın geçmişte olduğu gibi kısa filmleri izleyici ile buluşturan yegâne mecra olma özelliğini kaybetmiştir. Buna rağmen film izleme ritüelinin mekânı sinema salonları ve kısa film yönetmenlerinin sektörün temsilcileri ile buluşması noktası film festivalleridir. Çalışmada imgesel, deneysel ve belgesel film yönetmenleri ile yapılmış görüşmeler ışığında Türkiye'de düzenlenen film festivallerinde yönetmenlerin karşılaştığı sorunlar incelenmiştir. Yüz yüze, telefonla ve online olarak yapılan görüşmeler sonucunda yönetmenlerin festivallerde yaşadıkları, ulaşım ve konaklama, filmlerin izleyiciyle buluşturulması, film değerlendirme desteklenmesi noktasında yaşanan sorunlara değinilmiştir. Çalışma ile ülkemizde düzenlenen film festivallerinin sorunlarının tespiti ve çözümlerine yönelik katkı sağlamak amaçlanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Kısa Film, Belgesel, Film Festivalleri

An Assessment On the Problems of Film Festivals and Solutions Accordance with Short Film Directors

Abstract

Since the beginning of the 2000s, a significant increase has been observed in the number of film festivals organized by both private and public institutions and organizations. Today, as in the recent past, film festivals have lost their feature of being the only medium that brings short films to the audience with online screening opportunities. Despite this, cinemas are the

venue for the ritual of watching movies, and film festivals are the meeting point of short film directors with industry representatives. In the study, in the light of interviews with fiction, experimental and documentary film directors, the problems faced by directors in film festivals held in Turkey were examined. As a result of face-to-face, telephone and internet meetings with the directors, transportation and accommodation, the meeting of the films with the audience, the evaluation criteria of the films were mentioned. With this study, it is aimed to contribute to the determination and solution of the problems of the film festivals organized in Turkey.

Keywords: Short Film, Documentary Film, Turkish film festivals

KISA FİLM FESTİVALLERİ VE SEKTÖRE ETKİSİ

Firat SAYICI, Dr. Öğr. Üyesi

Esenyurt Üniversitesi Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi

E-Posta: firatsayici@esenyurt.edu.tr

Orcid: <https://orcid.org/0000-0001-8041-6847>

Özet

Kısa film dünya standartlarına göre, 30 dakikaya varabilen süresiyle derdini kısa ve öz şekilde anlatan sinema ürünü olarak tanımlanabilir. Kurmaca, belgesel, deneysel ve animasyon kategorileri mevcuttur. Kısa film bir nevi sinemanın özüdür; etkileyici, şaşırtıcı ve yoğun duyguları uyandırıcı olmalıdır. Ülkemizde genelde sinema öğrencilerinin ve amatör sinemacıların ilgi alanına giriyor gibi gözükse de özellikle de teknolojinin gelişmesiyle birlikte yaygınlaşmış ve profesyonel eserler çıkarmaya başlamıştır. Yıllık kısa film sayısı teknolojinin gelişmesiyle birlikte artmış olmakla birlikte niteliksel olarak zaman zaman zor dönemlere girmiştir. Ancak kısa filmin pratik kazanma bağlamında oldukça faydalı yönlerinin olduğunu da kabul etmek gerekir. Özellikle ülkemizde kısa filmle uğraşanlar hem deneyim kazanmak hem de kariyerlerinde iyi başlangıçlar yapmak için adımlar atmaktadırlar. Türkiye’de 1960’lı yıllardan itibaren düzenlenen kısa film festivalleri 2000’li yıllardan sonra sayıca artmışlardır. Kısa film festivallerinin, düzenledikleri şehre ya da bölgeye yaptıkları sosyoekonomik katkıları yanı sıra kısa filmcilerin desteklenmesi adına da yarar sağladığı açıktır. Uzun metraj, dizi, reklam, vs. piyasasına da kısa film dünyasından giriş yapan birçok genç yönetmen olmuştur. Bu çalışmada kısa film festivallerinin sektöre katkısı örneklerle açıklanacaktır.

Anahtar Sözcükler: Kısa Film, Kısa Film Festivali, Sinema

Short Film Festivals and Its Impact On the Movie Sector

Abstract

A short film can be defined as a cinematic product that briefly and succinctly describes its troubles, with a duration of up to 30 minutes, according to world standards. Fiction, documentary, experimental and animation categories are available. The short film is kind of the essence of cinema; it should be impressive, surprising and arousing intense emotions. Although it seems to

be in the interest of film students and amateur filmmakers in our country, it has become widespread especially with the development of technology and has started to produce professional works. Although the annual number of short films has increased with the development of technology, it has entered difficult times from time to time. However, it should be admitted that the short film has very useful aspects in terms of practical gain. Especially in our country, those who deal with short films take steps to gain experience and make a good start in their careers. Short film festivals organized since the 1960s have increased in number after the 2000s. It is clear that short film festivals are beneficial in terms of supporting short filmmakers as well as their socio-economic contributions to the city or region they organize. Feature films, TV series, commercials...etc. There have been many young directors who have entered the short film market from the world of short films. In this study, the contribution of short film festivals to the sector will be explained with examples.

Keywords: Short Film, Short Film Festival, Cinema

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

ALTINCI
OTURUM

FESTİVALLER VE BELGESEL FİLM

Moderatör
Aydın Çam

1001 BELGESEL FİLM FESTİVALI DENEYİMİNDEN HAREKETLE FİLM FESTİVALLERİ

Enis RIZA, Belgesel Yapımcı/Yönetmen
E-Posta: enisriza@gmail.com

Ebru ŞEREMETLİ, Belgesel Yapımcı/Yönetmen,
E-Posta: ebru.seremetli@gmail.com

Özet

1997 yılında, uzun toplantı ve tartışmaların sonuç kararı olarak, Türkiye'deki Belgesel Sinemacılara bir konferans çağrısı yapıldı... Konferansa bağlı olarak üç günlük de bir Belgesel Film Festivali kararı oluşmuştu. Sloganımız "Bir kişi için festival" idi. Çünkü bu içerikte bir festivale ancak birkaç kişinin ilgi göstereceği gibi itirazlar vardı. Ne ki üç gün için tasarlanan belgesel festivali talep üzerine önce bir haftaya, ardından on beş güne uzatıldı. Konferans, örgütlenme eğilimiyle sonuçlanırken, "1001 Belgesel Film Festivali" adı da kabul edilecek ve bir sonraki festivalde uluslararası niteliğiyle sürecekti. Belgesel festivali ve/ya da festivallerde belgesel film bölümünden (kısa filmlerden de) söz etmek mümkün değildi o yıllarda. Dolayısıyla 1001 Belgesel Film Festivali türünde ilk olma özelliğiyle bir yerlere yazılmış olmalı... Yapılanması ve film seçme değerlendirme yöntemlerinin özgünlüğüyle birlikte... O yıllarda ülkedeki sinema okulları ve eğitimi bir yana, festivallerin niceliği ve niteliği de, hâlâ süren sorunsalları ile tartışma konusuydu. Aslında bir ülke sinemasının, sinemaya bakışının yansımaları olsa gerek festivaller. Diğer yandan da devlet-toplum-sanat ilişkisinin düğüm noktası... Elbette bu bağlamda sinemanın kendi iç hiyerarşisi de büyüteç altına alınması gereken önemli bir mesele. Mesele çünkü var olan-var olmayan kurumlardan yola çıkarak ilk soru şu olacaktır... Türkiye'de kurumsal olan, kurumsallaşmış bir festivalden hangi kriterlerden yola çıkarak söz edilebilir... İkinci soru, var olan festivallerden topluma ve sinemanın kendisine akan nedir... Bildiri esas olarak bu sorunsallardan yola çıkarak, sinema adına önemli gördüğümüz bir derdi amaç edinmektedir: Sinema türleri ve alanları arasındaki hiyerarşinin festivallerdeki tezahürü. Kısa film-deneysel film-imgesel film ve belgesel film (bağımsız sinema) ile yaygın deyişle ticari film arasındaki hiyerarşi. Sektör olamamanın da, kendi öznel sinema dilini yaratamamanın da anahtarı orada saklı. Her şeyden önce Türkiye'deki en eski festivallerin dahi (tematik kimi festivaller ayrı bir tartışma konusu) kimliği olduğunu söylemek oldukça zor.

Jüri seçiminden ödüllendirmeye kadar her aşamada boşlukta kalan bir konu. Hangi festival, özgün sinema arayışını ve teşvikini gündem ediniyor ve tartışmanın öznesi oluyor... Bu çalışmada, ticari sinemanın görsel sanatların dinamiklerinden birini oluşturan bağımsız sinema üzerinde kurduğu baskı festivallerin aynasında ele alınacaktır.

Anahtar Sözcükler: 1001 Belgesel Film Festivali, Belgesel, Film Festivalleri

Film Festivals in Consideration of 1001 Documentary Film Festival Experience

Abstract

In 1997, as a result of long meetings and discussions, it was decided that a call for a conference was to be made to all documentary filmmakers in Turkey... Furthermore, a three-day Documentary Film Festival related to the conference was to behold. Our slogan was “Festival for one” because there were objections that only a few people were going to be interested in a festival with such content. However, the duration of the documentary film festival was extended from three days to one week and then to fifteen days upon request. While the conference resulted in a tendency to organize, the name “1001 Documentary Film Festival” was going to be accepted and would continue with its international characteristic in the next festival. In those years, it was not possible to come across documentary film festivals and/or documentary films category (and even short films) in festivals. Therefore, along with its structuring and originality of film selection and evaluation methods, the 1001 Documentary Film Festival must have been noted somewhere, being the first of its kind... Back then, aside from the cinema schools and education in the country, the quantity and quality of the festivals were also a matter of debate with their ongoing problems. In fact, festivals must be a reflection of both a country’s cinema and its point of view on it. On the other hand, they are the nodal point of the state-society-art relationship... Surely, in this sense, the internal hierarchy of the cinema is also an important issue that needs to be considered. Starting from the existing / non-existing institutions, the first question is going to be: Based on what criteria can we talk about an institutionalized festival in Turkey? And the second question is: What is it that flows from existing festivals to society and cinema itself? Starting off with these problems, the article aims at a problem that we consider important for cinema: The manifestation of the hierarchy between cinema genres and fields in festivals. The hierarchy between short film-experimental film-imaginative film and documentary film (independent cinema)

and, as it is commonly said, commercial film. The key to both not being able to become a sector and not being able to create your own subjective cinema language is hidden there. First of all, it is difficult to say that even the oldest festivals in Turkey (some thematic festivals are a separate matter of discussion) have an identity. From jury selection to awarding, every stage is full of gaps. Which festival brings up the search for original cinema and encourages and becomes the subject of discussion? In this work, the pressure of commercial cinema on independent cinema (which is one of the dynamics of visual arts) will be discussed via the reflections of festivals.

Keywords: 1001 Documentary Film Festival, Documentary, Film Festivals

İnsan Hakları ve Belgesel Kesişiminde “Hangi İnsan Hakları” Film Festivali

Onur AYTAÇ

Mersin Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Arş. Gör.

E-Posta: onuraytac@mersin.edu.tr

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-7706-1886>

Özet

Film festivalleri, genel olarak kurmaca filmlerin ağırlıkta olduğu organizasyonlardır. Kimi festivaller, belgesellere ve kısa filmlere ayrı bölümler oluştursa da belgesellere ve kısa filmlere özgü olan festivallerin azınlıkta olduğu söylenebilir. Vizyonda da hâkimiyet kurmaca filmlerde olduğundan belgesel film festivallerinin düzenlenmesi seyirciyle belgesellerin buluşabilmesi bakımından ayrı bir önem taşımaktadır. Bunun yanı sıra film festivallerinin belirli bir tema çerçevesinde düzenlenmesine yönelik bir eğilim görülmektedir. Gösterilecek olan filmleri seçme konusunda sağladığı kolaylığın yanında belirlenen temayı gündeme getirmek açısından da tematik festivaller öne çıkmaktadır. Esas faaliyeti film gösterimleri olan festivallerde düzenlenen söyleşi, panel ve forum gibi yan etkinlikler temanın gündeme getirilmesine yardımcı olmaktadır. Bu açıdan düşünüldüğünde birbiriyle konuşan iki alanın, belgesel ve insan hakları, kesişiminden doğan Hangi İnsan Hakları Film Festivali'nin tematik festival örneklerinden olduğu söylenebilir. 2009'dan beri her yıl İstanbul'da düzenlenen festivalin 10 Aralık İnsan Hakları Günü'ne paralel biçimde gerçekleştirilmesi de konusuna verdiği önemi göstermektedir. Öte yandan, her sene başka bir hak/konu festivalin teması olarak belirlenmekte ve gösterilecek olan seçkiyle yapılacak etkinlikler ona göre planlanmaktadır. Film gösterimlerinin ve etkinliklerin ücretsiz olduğu ve filmler arasında yarışma yapmayan bu festivali inceleyecek olan çalışma kapsamında festival direktörü Necati Sönmez ile mülakat gerçekleştirilecektir. Kendisinden edinilecek bilgilerin yanında festival arşivi ve katalogları, genel olarak filmler ve yan etkinlikler, işbirlikleri ve gösterim/etkinlik mekânları da çalışmanın kapsamına dâhil edilecektir. Bu çalışma, öngördüğü çok boyutlu yaklaşım ile festivalin genel yapısını ve insan hakları aktivizmi/mücadelesi ile ilişkisini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Film Festivali, İnsan Hakları, Belgesel, Tematik Festivaller, Belgesel Film Festivali, Hangi İnsan Hakları Film Festivali

The Interception of Human Rights and Documentary: Which Human Rights Film Festival

Abstract

Film festivals are organizations where fictional films are generally dominant. Although some festivals create separate sections for documentaries and short films, it can be said that festivals specific to documentaries and short films are in the minority. Since fiction films dominate the vision, organizing documentary film festivals is particular importance in terms of meeting the audience with documentaries. In addition, there is a tendency to organize film festivals within the framework of a certain theme. In addition to the convenience they provide in choosing the films to be screened, thematic festivals stand out in terms of bringing the determined theme to the agenda. Events such as talks, panels and forums organized in festivals, whose main activity is film screenings, contribute bring the theme to the agenda. From this point of view, it can be said that the Which Human Rights Film Festival, which emerged from the intersection of two fields that talk to each other, documentary and human rights, is an example of thematic festival. The fact that the festival, which has been held in Istanbul every year since 2009, is held in parallel with the 10th December - Human Rights Day, shows the importance it attaches to its subject. On the other hand, every year a different right/subject is determined as the sub-theme of the festival and the activities to be held with the selection to be shown are planned accordingly. An interview will be held with festival director Necati Sönmez within the scope of the study, which will examine this festival, where film screenings and events are free and there is no competition between films. In addition to the information to be obtained from him, the festival archive and catalogues, films and events in general, collaborations and screening/event venues will also be included in the scope of the study. This study aims to reveal the general structure of the festival and its relationship with human rights activism with its multidimensional approach.

Keywords: Film Festival, Human Rights, Documentary, Thematic Festivals, Documentary Film Festival, Which Human Rights Film Festival

TÜRKİYE'DEKİ ÇEVRE FİLMLERİ FESTİVALİNE EKOELEŞTİREL BİR BAKIŞ

Mehmet Emre GÜL, Arş. Gör.

Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

E-Posta: mehembgul@gmail.com

Özet

Ekoeleştiri, insan yerine doğayı merkeze alan, çevre sorunlarının kökenlerini irdeleyen ve çözümler arayan, ekolojik farkındalık yaratmayı amaçlayan disiplinlerarası eleştirel bir yaklaşımdır. Ekoeleştiri oldukça geniş bir araştırma alanına sahiptir. Bu alanlardan biri de kitlelere kolayca ulaşma potansiyeline sahip olan sinemadır. Sinema tarihi boyunca çevre sorunlarına dikkat çeken birçok film yapılmıştır. Kısa film ve belgesel alanında da çevre sorunları üzerine çok sayıda film yapılmaktadır. Bu filmlerin yapılmasını teşvik eden ve aynı zamanda seyirciyle buluşmasını sağlayan ortamlardan biri -hatta belki de en önemlisi- çevre filmleri festivalleridir. Bu çalışmada ilk olarak Türkiye'de düzenlenen veya düzenlenmiş çevre filmleri festivallerinin tarihçeleri araştırılacak ve bu festivaller ekoeleştirel bir perspektifle incelenecektir.

Anahtar Sözcükler: Ekoloji, Çevre, Ekoeleştiri, Tematik Festivaller

An Ecocritical Analysis of Environmental Film Festivals in Turkey

Abstract

Eco-criticism is an interdisciplinary critical approach that puts nature at the center instead of humans, examines the roots of environmental problems and seeks solutions, and aims to raise ecological awareness. Ecocriticism has a wide field of research. One of this is cinema, which has the potential to reach the masses easily. Throughout the history of cinema, many films have been made that draw attention to environmental problems. Also, there are many short films and documentaries on this subject. Environmental film festivals are one of the very important -if the the most important- places that encourage making of these films and also enable them to meet with the audience. In this study, firstly, the histories of environmental film festivals in Turkey will be researched and they will be examined from an ecocritical perspective.

Keywords: Ecology, Environmental, Ecocriticism, Thematic Festivals

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

YEDİNCİ
OTURUM

FESTİVALLER, SEKTÖR VE AKADEMİ

Moderatör
Ali Karadođan

FİLM FESTİVALLERİ ÜZERİNE YAPILAN AKADEMİK ARAŞTIRMALARIN VE YAZILI MEDYA ÇALIŞMALARININ ANALİZİ: İSTANBUL FİLM FESTİVALİ VE ANTALYA FİLM FESTİVALİ'NİN DİĞER FİLM FESTİVALLERİYLE KARŞILAŞTIRILMASI

Ufuk KÜÇÜKCAN, Doç. Dr.

Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi

E-Posta: ufk@hotmail.com

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-6027-7461>

Özet

Film festivallerinin kültür endüstrisi ekonomilerine ve buldukları coğrafyaya katma değerlerinin yanında uluslararası sanat ve kültür ortamlarına etkileri çok daha önemli olarak değerlendirilebilir. Bu çerçevede uluslararası basın ve akademinin festivallere ilgisi, festivallerin etkileri açısından önemlidir. Bu çalışma, yabancı film festivalleri ile Türkiye’de düzenlenen iki festivalin uluslararası yazılı medya ve akademik çalışmalar üzerindeki etkilerini anlamayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, bibliyometrik analiz yöntemi kullanılarak 1982-2021 yılları arasında festivaller hakkında akademik dergilerde yazılmış araştırma makalelerinin, değerlendirmelerin ve uluslararası yazılı basında çıkan haberlerin istatistiksel analizi yapılmıştır. Yazılı malzemeler (makale, değerlendirme, haber) EBSCO veri tabanı üzerinden araştırılmış, ayrıca Scopus ve Arts & Humanities Citation Index (WOS) atıf indekslerince taranan akademik dergilerdeki festivaller üzerine yazılmış makaleler değerlendirilmiştir. Araştırma için seçilen uluslararası festivaller; FIAPF (La Fédération Internationale des Associations de Producteurs de Films) tarafından akredite olmuş Cannes, Venedik, Berlin, Locarno, Karlovy Vary, Sidney, İstanbul Film Festivali ve Uluslararası Antalya Film Festivali ile bağımsız olarak gerçekleştirilen Sundance Film Festivali ve Tribeca Film Festivali’dir.

Anahtar Sözcükler: Film festivalleri; İstanbul Film Festivali; Uluslararası Antalya Film Festivali; Akademik etki

Bibliometric Analysis of Academic Studies and Print Media On Film Festivals: Comparison of Istanbul Film Festival and Antalya Film Festival with Other Film Festivals

Abstract

In addition to the added value contributions of film festivals to the economies of the culture industry and the geography they are located in, their effects on the international art and culture environments can be considered much more important. In this context, the interest of the international press and the academy in festivals is important in terms of the effects of the festivals. This study aims to understand the effects of foreign film festivals and two festivals held in Turkey on international print media and academic studies. Within this framework, statistical analysis of research articles, evaluations and news in international print media about festivals written in academic journals between the years 1982-2021 was carried out using the bibliometric analysis method. Written materials (articles, reviews, news) were searched through the EBSCO database, and articles on festivals in academic journals scanned by Scopus and Arts & Humanities Citation Index (WOS) citation indexes were evaluated. The international festivals selected for the research are the Cannes, Venice, Berlin, Locarno, Karlovy Vary, Sydney, Istanbul Film Festival and International Antalya Film Festival, and the Sundance Film Festival and Tribeca Film Festival, which are accredited by the FIAPF (La Fédération Internationale des Associations de Producteurs de Films).

Keywords: Film Festivals; Istanbul Film Festival; International Antalya Film Festival; academic

TÜRKİYE'DE FİLM FESTİVALLERİNİN ULUSAL SİNEMA VE SEKTÖRLE İLİŞKİSİ

Aydın SAYMAN

Yönetmen / Türk Sinema Vakfı Genel Sekreteri

E-Posta: aydinsayman@gmail.com

Özet

Türkiye'deki Film Festivalleri baskın ölçüde belediyeler öncülüğünde ve ulusal nitelikli olarak başlamıştır. 1964'te başlayan Antalya Altın Portakal Film Festivali ve 1969'da başlayan Adana Altın Koza Film şenliği ulusal sinema sektörünün üretim olarak zirveye çıktığı yıllara denk gelmektedir. Her iki festival de sinema sektörü tarafından coşku ile desteklenmiştir. Yine her iki festival de kent sinemaseverlerinin ve genel olarak halkın büyük ilgisini çekmiştir. Öte yandan 1961 anayasasının sağladığı özgürlük ortamı ve toplumsal yaşamda başlayan çok seslilik yerli sinema filmlerine de yansımış estetik kaygıları yüksek ve toplumsal gerçeklikle ilgili içeriğe sahip filmler yapılmıştır. Ancak bu aşamada festivallerin sahiplerinin belediyeler olmasının temel mahzuru da ortaya çıkıyordu; politik baskılara açıklık.1980'li yıllardan itibaren "Yeşilçam üretim sisteminin" çökmeye başlaması ile film festivallerinin coşkusu da güç yitirmeye başlamıştır. 90'lı yıllardan itibaren film festivallerimiz, yerli film sektörünü desteklemek amacıyla ulusal yarışmalara "para ödülü" de eklediler ve bu eğilim iki binli yıllarda artarak devam etti. 2000'li yılların başında Antalya Altın Portakal Film Festivaline yalnızca altı film başvurmuştu. Ancak festival yine de Yeşilçam döneminin yıldızlarını davet ederek, ünlü "kortej" geleneğini sürdürerek canlı kalmaya çalışıyordu. Ancak ulusal sinemanın kaderi bu yıllarda yeniden parlamaya başladı. Bu yılların festivaller üzerindeki en büyük değişikliği 2005 yılından başlayarak film festivallerimizin "uluslararası " nitelik kazanmasıdır. Belediyeler ve belediye vakıfları festival yönetimlerini dünya sineması ile ilgileri bulunan kişi, dernek, vakıf ve benzeri kuruluşlara bırakmıştır. Ana akım sinema ile festivaller arasında başlangıçta fena olmayan ilişkiler kopmuştur. Sanatsal amaçlı film yapan sinemacılar içinse ulusal festivaller öncelikli ilgi alanı haline gelmiştir. Bu ilginin en motive edici unsuru oldukça yüksek para ödülleri. Küçük sermayeli "yapımcı/yönetmen" filmleri finansman boşluklarını kapatmak için "para ödülü" özlemi duymaktadır.

Film festivalleri ile ulusal film sektörü arasındaki ilişkiler başlangıcından bu yana inişli çıkışlı bir grafik izlemiştir. Günümüzde film festivalleri ve sektör ilişkisinin durumu ve değerlendirilmesi meslek birliklerinden oluşan Sanat-

sal Etkinlikler Komisyonunun 2012’de yayınladığı “Film Festivalleri Destek İlkeleri” ve çeşitli sinema STK’larının oluşturduğu Festival İzleme Kurulu’nun 2019 yılında inceleyip rapor oluşturduğu Antalya Altın Portakal Film Festivali, Adana Altın Koza Film Festivali, Malatya Film Festivali, değerlendirilmeleri eşliğinde sunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Ulusal sinema, Film Festivalleri, Sektör

The Relationship of Film Festivals with National Cinema and The Industry in Turkey

Abstract

Film Festivals in Turkey started mainly under the leadership of municipalities and with a national character. The Antalya Golden Orange Film Festival, which started in 1964, and the Adana Golden Boll Film Festival, which started in 1969, coincide with the years when the national cinema industry was at its peak in production. Both festivals were eagerly supported by the cinema industry. Again, both festivals revived great interest from the city’s audiences and the general public. On the other hand, the atmosphere of freedom provided by the 1961 constitution and the polyphony that began in social life were also reflected in local cinema, and films with high aesthetic concerns and content related to social reality were produced. But at this stage, the main drawback of the fact that the owners of the festivals were municipalities was also emerging; openness to political pressures. Since the 1980s, with the beginning of the collapse that “Yeşilçam production system”, the enthusiasm of film festivals has also started to lose strength. Since the 90s, our film festivals have also added “reward” to national competitions in order to support the domestic film industry, and this trend has continued to increase in the 2000s. At the beginning of the 2000s, only six films had applied to the Antalya Golden Orange Film Festival. However, the festival was still trying to stay alive by inviting the stars of the Yeşilçam era and continuing the famous “cortege” tradition. On the other hand, the fate of national cinema began to shine again in the 2000s. The biggest change in these years on festivals is that, our film festivals have become “international” starting from 2005. Municipalities and municipal foundations have left the management of the festival the person who has interests in world cinema, association, foundation and has left it to similar organizations. Relations between mainstream cinema and festivals, which were not bad at first, have decayed. For filmmakers who make films for artistic purposes, national festivals have become a priority area of interest. The most motivating element of this interest

is the rather high cash prizes. Independent, small-capital producer/director films crave 'prize' to close funding gaps. Industry collaboration with film festivals Relations between film festivals and the national film industry have decelerated since the beginning. Today, the status and evaluation of the relationship between film festivals and the industry; 1- "Principles of Support for Film Festivals" published by the Commission on Artistic Events, consisting of Professional Associations, in 2012. 2- "Festival Monitoring Board" formed by various cinema NGOs, reviewed and reported in 2019; Antalya Golden Orange Film Festival, Adana Golden Boll Film Festival Malatya Film Festival It will be accompanied by reviews.

Keywords: National Cinema, Film Festivals, Industry

YENİ DÖNEM, YENİ FESTİVALLER?

Aylin Pınar AYDEMİR

SE-YAP Genel Sekreteri

E-Posta: aylin.aydemir@se-yap.org.tr

Özet

Pandeminin etkisi ile birlikte, film üretim tarafında olduğu kadar, dağıtım ve gösterimde de birçok yapısal değişiklik gerçekleşti. Sinema salonlarının uzun süre kapalı olması sebebiyle gelişimi hızlanan dijital platformlar, festival modellerini kalıcı olarak dönüştürmeye başladı. Çevrimiçi ile fiziksel gösterimlerin ilkesel ve yasal olarak birlikte nasıl var olacaklarına dair tartışmalar devam ederken, bağımsız sinemanın gelişimi için önemli olan festival endüstri bölümleri, kısmen ya da tamamen çevrimiçi platformlara taşındı. Bu süreçte ülkemizde düzenlenen film festivallerinin idari, mali ve organizasyonel sorunları da giderek arttı. Sektörel araştırma ve raporlara sıklıkla yansıyan yönetmelikler, filmlerin gösterim şartları, ödüller ve festival yönetimi ile jürilerin görev ve sorumlulukları gibi birçok konuda yaşanan sıkıntılar; dağıtım ve gösterim imkânı sınırlı olan birçok bağımsız filmin izleyici ile buluştuğu festivallerin, şeffaf ve sektör ile işbirliği içinde olması gerekliliğini ortaya koydu. Özellikle kurumsal ve özerk festival modellerine yönelik ihtiyaç, bağımsız sinema endüstrisinin devamlılığı açısından oldukça kritik hale geldi. Film festivalleri ile sektör işbirliğinin, süregelen dijitalleşmeye uyum sağlanması ve bağımsız sinema endüstrisinin gelişimi açısından oldukça önemli olduğu bir dönemden geçiyoruz. Hibrit festival modellerinin işbirliği ile oluşturulması ve sektörel deneyim kapasitesinin gelişmesine doğrudan katkı sağlayan endüstri platformlarının güçlendirilmesi, yeni dönemde festivallerin ve bağımsız sinemanın sürdürülebilirliği açısından belirleyici unsurlar olacak.

Anahtar Sözcükler: Sektör İşbirliği, Endüstri Bölümleri, Dijitalleşme, Film Festivallerinin Organizasyonu Ve Kurumsal Kimliği

New Era, New Festivals?

Abstract

With the impact of the pandemic, many structural changes have taken place in film production as well as in distribution and release. Prolonged closure of cinemas has accelerated the emergence of digital platforms which begun to transform film festivals permanently. While discussions continue on how

online and physical screenings can co-exist in principle and legally, film festivals and industry platforms, which are important for development of independent cinema, have moved partially or completely to online. In this process, administrative, financial and organizational problems of film festivals have also gradually increased. Problems reflected in sectoral researches and reports such as screening conditions, awards, festival management, duties and responsibilities of juries and festival regulations revealed that film festivals, where many independent films with limited distribution and screening opportunities meet the audience, should be transparent and in collaboration with the film industry. Especially, the need for institutional and autonomous festival models has become very crucial regarding continuity of independent film industry. We are passing through a period that collaboration of film festivals and the film industry is important both for adaptation to the ongoing digitalization and development of the independent cinema industry. In this new era, the creation of new hybrid models collaboratively and strengthening industry platforms that directly contribute to capacity development of sector will be decisive factors for sustainability of festivals and independent cinema.

Keywords: Collaboration of Film Festivals and The Film Industry, Digitalization, Industry Platforms, Organization and The Institutional Identity

FİLM FESTİVALİ SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ

F. Mutlu Binark • Pandemi Döneminde Güney Kore'de Sinema Endüstrisi ve Film Festivalleri: Seyirciyle Sinema Salonunda Buluşma Yolları

Hasan Akbulut • Ulus-Ötesi Bir Festivalin Anatomisi: Londra Türk Filmleri Festivali

Sabire Soytok • Farj Film Festivali: Siyasi Yapılanmadan Evrensel Dönüşen Bir Festivalin Kısa Tarihi

Zeynep Merve Uygun Azizoğlu - Metin Çavuş • Türkiye'de Covid Sonrası Film Festivalleri

Onur Erkin • Salgın Döneminde Film Festivallerinin Dönüşümü ve Paravan Film Festivalleri

Tuncer Mert Aydın • Türkiye, Ulusaşırılşma ve Çevrim İçi Film Festivalleri

Onur Keşaplı - Ahmet Toğaç • Yeni Bir Jüri Kademesi Olarak Uluslararası Uşak Kısa Film Festivali'nde Ara Seçici Kurul Örneği

Şule Aka • Dijitalleşme Sonrası Film Festivallerinin Teknik ve Gösterim Alanındaki Değişimler

Aygün Şen • Yerli Filmleri Festivalleri: Görsel Egemenlik, Kültürel Canlandırma ve Sömürgeleştirme

Yüksel Doğan • Film Festivallerinin Kent Hakkı Bağlamında Değerlendirilmesi

Ayla Kanbur • Bir Paradoks Olarak Film Festivalleri

Şenol Çöm • Kısa Film Yönetmenleri Açısından Film Festivallerinin Sorunları ve Çözüm Önerilerine Yönelik Bir Değerlendirme

Fırat Sayıcı • Kısa Film Festivalleri ve Sektöre Etkisi

Enis Rıza-Ebru Şeremetli • 1001 Belgesel Film Festivali Deneyiminden Hareketle Film Festivalleri

Onur Aytaç • İnsan Hakları ve Belgesel Kesişiminde "Hangi İnsan Hakları? Film Festivali"

Mehmet Emre Gül •

Türkiye'deki Çevre Filmleri Festivallerine Ekoeleştirel Bir Bakış

Ufuk Küçükcan • Film Festivalleri Üzerine Yapılan Akademik Araştırmaların ve Yazılı Medya Çalışmalarının Analizi: İstanbul Film Festivali ve Antalya Film Festivali'nin Diğer Film Festivalleriyle Karşılaştırılması

Aydın Sayman • Türkiye'deki Film Festivalleri Ulusal Sinema ve Sektör İlişkisi

Aylin Pınar Aydemir • Yeni Dönem, Yeni Festivaller?